

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ, ՌԻՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, ԱՐՈՒԵՍՏԳԻՏԱԿԱՆ

ԻՐ. ՏԱՐԻ 1908

Տարեկան 15 ֆր. ոսկի — 6 ռբ.:
Վեցամսեայ՝ 8 ֆր. ոսկի — 3 ռբ.:
Մեկ թիս՝ կարճե 1-50 ֆր. — 70 կ.:

ԹԻԻ Տ ՕԳՈՍՏՈՍ

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՎԵՐԱՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ Ի ՏԱԺԿԱՍՏԱՆ (ՅՈՒԼԻՍ 24)

արագլուխ մը, զարգացման եւ յառաջադիմութեան նոր շրջան մը սկսաւ Տաճկաստանի համար: Գիտակցական ցարդ անհնարին կապանքներով կաշկանդուած միտքը՝ ստացաւ իւր ցանկալի ազատութիւնը: Կամայականութիւնը տեղի տուաւ օրէնքին, որուն ճշգրիտ ու լիուլի գործադրութենէն կախուած է Տաճկաստանի ապագայ փառքը: Սահմանադրութիւնը առհաւատչեայ մըն է զարգացման եւ յառաջադիմութեան: Ազատ են այսուհետեւ արուեստներն ու գիտութիւնները. քաց եւն ծամբաները, որով տարակոյս չկայ թէ Տաճկաստանի ընկերական կեանքը քայքայ մանաւանդ տնտեսական վիճակը մեծ յառաջադիմութիւն պիտի ցուցնէ քիչ ժամանակի մէջ: Մամլոյ եւ կարծեաց ազատութիւնը յամենայնի պաշտպան պիտի հանդիսանան Տաճկաստանի զարգացման: Այս ու այսպիսի բարեքներու վայելքին գիտակցութիւնը կարելի էր որ անտարբեր թողուր ազատութեան ու երջանկութեան ճշտող մարդկութիւնը: Խանդավառ ցոյցերն եւ ուրա-

խութեան արտայայտութիւնները տակաւին իրենց արձագանգը կը հնչեցընեն: Կերեւայ թէ մեծամեծ եւ նշանակալից պատահարներու սեւամբը կոխած ենք, սակայն սպազան աչքէ վրիպելու չէ ներկայով զբաղած ատեն: Ժամանակն է այժմ քաղել սահմանադրութեան պտուղները, յորդմ տարակոյս չկայ թէ յետեւալ պիտի չգտնուի հայ ազգը: Ի ընէ յառաջադիմութեան ընդունակ ու ճշտող ժողովուրդ ըլլալով յարուցուած անթիւ անհամար դժուարութիւններն ու արգելքները ամէնէն սուելի զինքը կը ճնշէին: Թող այն մասնաւոր խոչընդոտները, որ լոկ հնարուած էին հայ ազգին կուտորական կեանքը փճացընելու: Զարմանալի չէ որ այս անգամ հայութիւնը Սահմանադրութեան հրատարակութեան հանդէպ անտարբեր չմնաց: Ասոր ապացոյց՝ համեմատել այժմեան հայ թերթերը 1876—77 տարիներու լրագրաց հետ, որոնց վրայ Սահմանադրութեան հրատարակութիւնը կարծես քնաւ ազդեցութիւն չէ ըրած:

Տաճկաստանի պատմական կեանքին նորոգ կենդանութիւն պարգեւելու կոչուած Սահմանադրութեան հետքերը կը հասնին մինչեւ 1833 թուականը: Սակայն աւելի ծեւաւորուեցաւ 1856 Փետ. 18 Հատտի-Հիմայոյնով, յորում ազատութիւն ու ազանութիւն կը տրուէր անձի, ընչից ու պատուոյ, շատ մը առանձնաշնորհումներ բարձուեցան ու սեղմումներ ընդարձակուեցան: Կրօնի եւ խղճի ազատութիւն տրուեցաւ եւ հաւատարմեան քվաքունքը զրեթէ յամենայնի ընդունուեցաւ: Սակայն ինչ որ ի տեսականին ընդունուած էր, ի գործնականին այնչափ ճշդութեամբ չէր պահուեր: Նոր յառաջադիմական քայլ առնելու նպատեցին 1876 թուականին զահակալութեան շփոթութիւնները: Բարեկարգութեանց հաստատուելուն ջանացողներուն զլուխ կանգնեցաւ Միդհատ փաշա (ծնած 1825), որուն ազդեցութեամբ ինկաւ Աբդուլ Ազիզ եւ տեղը նստաւ նախ Մուրադ Ե. եւ ապա այժմեան սուլթանը, որ զՄիդհատ քիչ մ'ետքը մեծ վէզիր անուանեց: Ասոր վրայ անմիջապէս հրատարակուեցաւ (Դեկտ. 11/23 1876) Սահմանադրութիւնը, որ որչափ ալ եւրոպական կաղապարէ հանուած՝ ըայց թերի աշխատութիւն մըն էր: Բիչ մը վերջը ինկաւ թէպէտ Միդհատ, ըայց օսմանեան երեսփոխանաց ժողովքը բացուեցաւ (19 Մարտ 1877) եւ շարունակուեցաւ ռուս-տաճկական պատերազմի ատեն: Տակաւին գործնական արդիւնք մը յառաջ չըրած՝ լուծուեցաւ խօսարանը (Յունիս 19) եւ նոր ընտրութիւններն ըլլալէն վերջը դարձեալ բացուեցաւ (Դեկտ. 18), վերստին եւ 32 տարի շարունակ փակուած մնալու համար (19 Փետր. 1878):

